

**Andreas
Melas
&
Helena
Papadopoulos**

FOR IMMEDIATE RELEASE

GEORGIA SAGRI
Gardens

19 January – 8 March 2012

opening: 19 January 7-9:30pm

performance: 19, 20, 21 January, starts at 7:30pm

For her first exhibition with Andreas Melas & Helena Papadopoulos, Georgia Sagri constructs a flexible arrangement of *Gardens* where plants grow, plastic and ceramic objects appear, actions are traced and replicated by the artist in her performance that will take place at the gallery, on three consecutive evenings. A double no or a double yes, a strategy of reappropriation- homeopathic, synchronic, interminable.

The *Gardens*, modular wooden boxes with aromatic plants, scattered sculptures and annexed benches, reference a site of enclosure, a stage where actor and viewer are subsumed under narrative structures already formed. Yet, Sagri, in an attempt to override the tragic fall of social and political fantasies offers French philosopher's Alain Badiou's *event of love* -"romance as the material and embodied practice of producing wonder"- as a possible space for the production of truth.

Gardens includes an installation, a performance/loop, a PowerPoint presentation, a series of photographs and drawings and a collection of texts by the artist. Georgia Sagri will also lead a workshop on performance art, in collaboration with the Institute of Experimental Arts on January 22, 23 and 24 from 6-10pm, in the gallery offices on the 1st floor.

Please contact us to reserve a place or for further information and visuals at +30 210 3251 881 or gallery@melaspapadopoulos.com

Georgia Sagri was born in Athens in 1979. She lives and works in New York. She has been invited to participate in the 2012 Whitney Biennial (curated by Elisabeth Sussman and Jay Sanders) while recent exhibitions include: *Georgia Sagri/Performance*, Lars Friedrich, Berlin, *Antigone Model*, xyz Outlet, Athens, *OWEN*, Socrates Sculpture Garden FLOAT, NY (curated by Cleopatra's), *Live Portfolio*, *Grand Openings: Return of the Blogs*, MoMa, NY (curated by Sabine Breitwieser, Ana Janevski & Jenny Schlenzka), *Μοντέλο της Αντιγόνης*, *Antigone Model*, Real Fine Arts, NY, *Mask / Species of Politics*, *The Luminous Interval: The D. Daskalopoulos Collection*, Guggenheim Bilbao, (curated by Nancy Spector,) *MASSAGE* [Paul, Rosenkranz, Sagri, Walczak], Andrew Roth Gallery, NY (curated by Alex Kitnick).

Epikourou 26 & Korinis 4
Athens 10553
T +30 210 3251 881
www.melaspapadopoulos.com
gallery@melaspapadopoulos.com

ΛΕΑΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΓΡΗ

Αυλές

19 Ιανουαρίου – 8 Μαρτίου 2012

εγκαίνια: Πέμπτη 19 Ιανουαρίου, 7-9:30 μμ

παράσταση: 19, 20, 21 Ιανουαρίου, στις 7.30 μμ

Γιά την πρώτη της έκθεση στην γκαλερί Andreas Melas & Helena Papadopoulos, η Γεωργία Σαγρή παρουσιάζει μία ευέλικτη σύνθεση *Αυλών* όπου φυτά μεγαλώνουν, πλαστικά και κεραμικά αντικείμενα εμφανίζονται, δράσεις σκιαγράφονται και αναπαράγονται από την καλλιτέχνη στην παράσταση που θα πραγματοποιηθεί στην γκαλερί, για τρεις συνεχόμενες βραδιές. Ένα διπλό όχι η ένα διπλό ναι, μία στρατηγική επανοικειοποίησης- ομοιοπαθητική, συγχρονική, ατελείωτη.

Οι *Αυλές*, μεταβλητά ξύλινα κουτιά με αρωματικά φυτά, διασκορπισμένα γλυπτά και προσαρτημένα παγκάκια, αναφέρονται σε έναν κλειστό τόπο, σε μία σκηνή όπου ηθοποιός και θεατής υπάγονται σε ήδη σχηματισμένες αφηγηματικές δομές. Ωστόσο, η Σαγρή, σε μία προσπάθεια να παρακάμψει την τραγική πτώση των κοινωνικών και πολιτικών φαντασιώσεων, προσφέρει το *γεγονός του έρωτα* του Γάλλου φιλόσοφου Alain Badiou - ο έρωτας ως υλικό και ως πρακτική ενσωμάτωση δημιουργίας θαυμάτων –σαν ένα πιθανό χώρο για την παραγωγή αλήθειας.

Η έκθεση *Αυλές* περιλαμβάνει μία εγκατάσταση, παράσταση/loop, μία PowerPoint παρουσίαση, μια σειρά απο σχέδια/κολλάζ και μία συλλογή κειμένων της καλλιτέχνης. **Επίσης, η Γεωργία Σαγρή θα διεξάγει ένα workshop πάνω στην performance art στις 22, 23 και 24 Ιανουαρίου, από τις 6-10 μμ, στον χώρο των γραφείων της γκαλερί, στον 1ο όροφο.**

Παρακαλώ επικοινωνήστε μαζί μας για κράτηση θέσεων η για περισσότερες πληροφορίες και εικόνες, στο τηλέφωνο +30 210 3251 881 η στο email: galler@melaspapadopoulos.com

Η Γεωργία Σαγρή γεννήθηκε στην Αθήνα το 1979. Ζει και εργάζεται στην Νέα Υόρκη.

Εχει προσκληθεί να συμμετάσχει στην Μπιενάλε του Whitney 2012 (σε επιμέλεια Elisabeth Sussman και Jay Sanders). Στις πρόσφατες εκθέσεις της περιλαμβάνονται: *Georgia Sagri/Performance*, Lars Friedrich, Βερολίνο, *Antigone Model*, xyz Outlet, Αθήνα, *OWEN*, Socrates Sculpture Garden FLOAT, Νέα Υόρκη (σε επιμέλεια Cleopatra's), *Live Portfolio*, *Grand Openings: Return of the Blogs*, MoMa, Νέα Υόρκη (σε επιμέλεια Sabine Breitwieser, Ana Janevski & Jenny Schlenzka), *Μοντέλο της Αντιγόνης*, *Antigone Model*, Real Fine Arts, Νέα Υόρκη, *Mask / Species of Politics*, *The Luminous Interval: The D. Daskalopoulos Collection*, Guggenheim Bilbao, (σε επιμέλεια Nancy Spector) *MASSAGE* [Paul, Rosenkranz, Sagri, Walczak], Andrew Roth Gallery, Νέα Υόρκη (σε επιμέλεια Alex Kitnick).

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΓΡΗ

Αυλές

Στο κείμενο του, Τι Είναι Αγάπη; (1992), ο Alain Badiou λέει πως η αγάπη είναι ο τόπος διαπραγμάτευσης του παράδοξου. Πως γίνεται να μιλάμε για πράξη του μη-μετρήσιμου χωρίς αγάπη.

Πώς μπορείς να περιγράψεις τον χρόνο της αγάπης;

Η παρουσία των σωμάτων είναι το σημείο διαχείρισης, εμπλοκής, κατανομής αυτού του τόπου και των στοιχείων του. Η ποικιλία των οργανωτικών μορφών του μπορεί να προκύψει όταν ο τελικός στόχος πρόκειται για κάτι πέρα από εμένα. Αυτή η *παράσταση* δεν είναι αναπαράσταση, τα σώματα εδώ δεν παράγουν χώρο αλλά χρόνο. Όλα όσα εξελίσσονται σε αυτή την *παράσταση* είναι ο τόπος της αγάπης.

Ποιά είναι η πολιτική θέση αυτού του σώματος που δεν έχει αρχή, δεν έχει εξουσία; Την στιγμή της παράστασης είμαστε όλοι παρόντες στη σκηνή όπου πλέον δεν διαχωρίζομαστε σε πομπούς και δέκτες. Δεν υπάρχει αυλαία- η σκηνή είναι παντού, είμαστε όλοι σε ταυτόχρονη.

Εμείς, η κοινωνία του θεάματος, δημιουργούμε τις εικόνες της ίδιας μας της αναπαράστασης. Η ζωή μας προβάλλεται σε οθόνες, οθόνες πλασματικές, ψηφιακές, φυσικές. Κάθε χειρονομία μας έχει ήδη προβληθεί, είναι ήδη καταγεγραμμένη. Ο ιδιωτικός μας χώρος είναι ένα κομμάτι του δημόσιου χώρου και τίποτα δεν είναι δημόσιο αν δεν είναι και ιδιωτικό. Τα σώματα μας είναι γεμάτα τρύπες που τα διαπερνούν κύματα πληροφορίας, κείμενα και ιδεογράμματα. Είναι λεπτά σαν φύλλα αλουμινίου όπου όλα τα όργανα, σε μια μόνιμη κρίση, μαζεύονται σαν κουβάρι, και λειτουργούν σε ασυναρτησία.

Όταν λοιπόν κάθε στιγμή της ζωής μας συναντιόμαστε για να μας *αναπαραστήσουμε*, πώς γίνεται να θέλουμε να μιλάμε για αναπαράσταση, να συνεχίζουμε να πιστεύουμε πως μία δράση πρόκειται για μία στιγμή αναπαράστασης-αφού ήδη όλοι είμαστε πάνω σε μία σκηνή, αφού ήδη η ίδια μας η ζωή είναι αναπαράσταση;

Ποιά είναι τότε η στιγμή της δράσης; Τι γίνεται αν το σώμα μου μου είναι τόσο ανοίκιο και αν με *αναπαραστώ*, πώς και με ποιά διαδικασία μπορώ να *παραστώ*;

Θα μπορούσε αυτή η διαδικασία να είναι η αγάπη, ο τόπος διαπραγμάτευσης του παράδοξου.

(ΓΣ, Αθήνα, Δεκέμβριος 2011)